

OCTOBER 2021 / Vol:7, Issue:45 / pp.1768-1779

Arrival Date : 04.09.2021

Published Date : 25.11.2021

Doi Number : <http://dx.doi.org/10.31589/JOSHAS.696>

Cite As : Karakaya, M.; Kaya, B.; Erkekli, S. & Yavuz, E. (2021). "Anaokullarında Serbest Zaman Aktivitelerine Katılan Ebeveynlerin Rekreasyon Fayda Düzeylerinin İncelenmesi", Journal Of Social, Humanities and Administrative Sciences, 7(45):1768-1779

Research Article

ANAOKULLARINDA SERBEST ZAMAN AKTİVİTELERİNE KATILAN EBEVEYNLERİN REKREASYON FAYDA DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Parents Participating in Leisure Activities in Kindergartens Examination of Recreation Benefit Levels

Mustafa KARAKAYA

Hacı Bayramı Veli Üniversitesi Rekreasyon Yönetimi Bölümü Doktora Öğrencisi, Ankara, Türkiye
ORCID ID: 0000-0002-6757-7854

Bayram KAYA

Milli Eğitim Bakanlığı, Kırşehir, Türkiye
ORCID ID: 0000-0003-0249-5572

Arş.Gör. Seda ERKEKLİ

Ankara Hacıbayram Veli Üniversitesi, Rekreasyon Yönetimi Bölümü, Ankara, Türkiye
ORCID ID: 0000-0003-2482-1121

Doç.Dr. Ercan YAVUZ

Hacı Bayramı Veli Üniversitesi, Rekreasyon Yönetimi Bölümü, Ankara, Türkiye
ORCID ID: 0000-0003-3696-4832

ÖZET

Zamanı değerlendirme hayatımızın her döneminde önem arz eden bir konudur. Bireyler ister büyük ister küçük yaşta olsun zamanını nasıl değerlendireceğini bilmelidir. Büyük yaşta bireyler, kendi zamanlarını yönetebilmekte fakat küçük yaşta bireyler için bu yönetim ebeveynlere düşmektedir. Ebeveynlerin çocuklarına bilişsel gelişimi artırıcı, sorumluluk duygularını geliştirici, verimliliklerini en üst seviyeye çıkarıcı etkinliklerle onlar için en iyi zaman yönetimini sağlamış olacaklardır. Bu çerçevede çocuklarda oluşacak serbest zaman yönetimi algısının incelenmesi ve ebeveynlerde farkındalığın oluşturulması önem arz etmektedir. Araştırmanın amacı anaokullarında ebeveynlerin, çocuklarıyla serbest zaman aktivitelerine katılımları yoluyla rekreasyon fayda düzeyleri ilgili görüş ve beklentilerinin belirlenmesidir. Araştırmaya Kırşehir merkezdeki yedi bağımsız anaokulunda bulunan 489 öğrenci velisine uygulanmıştır. Öğrenci-veli boş zaman etkinliğine katılan öğrenci velilerinin mutluluk düzeyleri Ebeveyn Yakınlık Derecesi değişkenine göre ölçek genelinde ve fiziksel, zihinsel ve sosyal alt boyutlarında anlamlı bir fark yoktur. Sonuç olarak boş zaman etkinliğine katılan anaokulu öğrenci velilerinin eğitim durumu ve gelir seviyesi arttıkça mutluluk düzeylerinin de arttığını yapmış olduğumuz anketlerdeki verilerin sonucuna göre söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Zaman, Serbest zaman, Rekreasyon, Anaokulu, Çocuk ve Ebeveyn

ABSTRACT

Evaluation of time is an important issue in every period of our lives. Individuals should know how to spend their time, whether they are old or young. Older individuals can manage their own time, but for younger individuals, this management falls to the parents. Parents will provide the best time management for their children with activities that increase their cognitive development, develop their sense of responsibility, and maximize their productivity. In this context, it is important to examine the perception of leisure management in children and to raise awareness in parents. The aim of the research is to determine the opinions and expectations of parents about recreational benefit levels through their participation in leisure time activities with their children in kindergartens. The research was applied to 489 parents of students in seven independent kindergartens in the center of Kırşehir. There is no significant difference between the level of happiness of the parents of students participating in the student-parent leisure time activity, in terms of the Parental Intimacy Level variable, and in the physical, mental and social sub-dimensions of the scale. As a result, we can say that according to the results of the surveys we have done, the level of happiness of the parents of kindergarten students participating in the leisure activity increases as the educational status and income level increase.

Keywords: Time, Free time, Recreation, Kindergarten, Child and Parent

1. GİRİŞ

Zaman insanlığın gelişiminin her noktasında var olmuş bir kavramdır. Net bir tanımı olmamakla beraber zaman;" "ikame edilemeyen, durdurulamayan, geçmiş ve gelecek arasındaki dinamik süreci" ifade etmektedir (Gül, 2014).

Zaman kavramının farklı bölümleri bulunmaktadır. Bunlardan "serbest zaman" kısmı insanoğlu için ayrı bir önem arz etmektedir. Serbest zaman, en genel tanımı ile bireylerin hayatlarındaki tüm meşguliyetlerinden

kurtulduğu, bir başka deyişle özgür iradesi ile uğraşacağı etkinliklerini belirlediği ve çalışma hayatını içerisine almayan bir zaman dilimidir (Argan, 2017).

Toplum içerisinde meydana gelen teknolojik gelişmeler, eğitim seviyesindeki artış vb. gibi unsurlar ile birlikte serbest zaman olgusu insanlar için dikkat çeken bir konu haline gelmiştir. Modern çağda insanlar, kapitalizmin etkisi ile daha çok para elde etme gayesi içerisine girmektedir. Bu gayelerinden dolayı da insanlar akıp giden zamanlarını doğru bir şekilde değerlendirmeyi ihmal etmektedir. İnsanlar ister küçük ister büyük yaşta olsun hayatlarının her döneminde serbest zamanlarını değerlendirme ihtiyacı duymaktadır.

İnsanların serbest zamanlarında yerine getirdikleri faaliyetler “rekreasyon” adı altında açıklanmaktadır. Rekreasyon kavramı çalışma hayatının vermiş olduğu tükenmişlikten kurtulma, zihinsel ve fiziksel rahatlama sağlama, bireyi hayata yeniden hazırlama şeklinde tanımlanmaktadır (Karaküçük ve Akgül, 2016).

Rekreasyon aktivitelerine katılım bireylerin psikolojik olarak stres ile mücadele etme, sağlıklı düşünme, depresyondan uzaklaşma, güven duygusu kazanma, bilişsel yetenekleri geliştirme, kendini kanıtlama ve özgür hissetmelerini sağlamaktadır (Durhan ve Karaküçük,2017). Bunlara ek olarak rekreatif faaliyetlere düzenli katılım obezite, kalp hastalıkları, kolesterol gibi sağlık sorunlarının minimum seviyeye düşmesini ve alkol, sigara gibi zararlı alışkanlıkların bırakılması konusunda önemli derecede fayda sağlamaktadır (Kaya, 2013).

2. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

2.1. Zaman, Serbest Zaman ve Rekreasyon Kavramı

Zaman kavramını net bir şekilde tanımlamak zordur. Bunun nedeni ise bu kavramın geniş bir tanım yelpazesinin bulunmasıdır. Literatür içerisinde bugüne kadar yapılan “zaman” tanımları çerçevesinde bu kavram “ikame edilemeyen, durdurulamayan, geçmiş ve gelecek arasındaki dinamik süreci” ifade etmektedir (Gül,2014).

Zaman olgusu bugüne kadar farklı kişilerce farklı şekillerde ifade edilmiştir. Bu tanımlardan bazıları şu şekildedir (Akyüz ve Türkmen, 2016).

Eren (1993)’e göre zaman; ikamesi olmayan, stoklanamayan, farklı bölümleri bulunan canlı veya cansız varlıkların ömrünü ifade eden bir kavramdır. Zaman, bilişsel dünyamızda meydana getirdiğimiz, ucu bucağı olmayan soyut bir kavramı temsil etmekte, buna ek olarak “hayat” denilen gerçeği ifade etmektedir. Zamanın kıymetini bilen, zihninde tam olarak kavrayan insan hayatta demektir. TDK (2017) ‘na göre zaman “bir işin veya oluşun içinde geçtiği, geçeceği veya geçmekte olduğu süre veya vakittir” (Gürel ve Eröz, 2017).

Zaman adı verilen olgu insanlığın gelişme sürecinde her daim var olmuş ve var olmaya devam edecektir. Hem bireysel hem de sosyolojik yönden bireylerin başarılı olmasında temel görevi zaman üstlenmektedir. Serbest zaman olarak ifade edilen olgu çalışma eyleminin dışında bireyin kendi hür iradesi ile değerlendirebileceği bir zaman aralığı olarak açıklanmaktadır (Demir ve Demir, 2006).Boş zaman olgusu genellikle “serbest zaman” olarak ifade edilen zaman dilimi ile karıştırılmaktadır. Boş zaman; bireyin kendisine ait bir zaman aralığında izinli olması şeklinde tanımlanmaktadır (Bahadır, 2016). Serbest zaman ifadesi ise bireylerin gerek çalışma hayatı gerekse özel hayatın vermiş olduğu yükümlülüklerden kurtulduğu, zamanını istediği gibi kullanabileceği zaman aralığı olarak tanımlanmaktadır (Karaküçük ve Akgül, 2016).

Serbest zaman olarak ifade edilen kavramın içerisinde bireylerin bir eylem yapma zorunluluğu bulunmamaktadır. Serbest zaman, boş zaman kavramını içerisine alan daha geniş kapsamlı bir zaman dilimi olarak karşımıza çıkmaktadır (Demir ve Demir, 2006).

Veblen’e göre serbest zaman; üretim faaliyeti olmaksızın zamanın kullanılması şeklinde açıklanmaktadır (Gökçe, 2008). Mieczkowski’ye göre ise serbest zaman; bireyin herhangi bir etkinlik içerisinde olmadan değerlendirdiği zaman aralığı olarak ifade edilmektedir (Demir ve Demir, 2006). Bir diğer tanımda ise serbest zaman; çalışmak için bireylere verilen süreyi içerisine almayan, bireylerin hayatını devam ettirebilmesi adına gerçekleştirdiği faaliyetlere harcadığı zamanın dışındaki zaman dilimi olarak açıklanmaktadır (Çaycı, Çaycı, Eken, 2017). Dış çevrenin baskısı olmadan, bireyin kendi iradesi ile kişilerde memnuniyet, eğlence ve huzur duygusunu akla getiren maddi karşılığı bulunmayan, belirli tecrübeleri edinme fırsatının bulunduğu zaman dilimi olarak tanımlanmaktadır (Ardahan ve Lapa, 2010).

Hacıoğlu’na göre serbest zaman ise; kişilerin var olan zorunlu ihtiyaçları karşılandıktan sonra, arta kalan zamanlarını kişisel ve sosyal gelişim sağlayan faaliyetlerle değerlendirmesidir (Hacıoğlu vd., 2017). Serbest zaman bireylerin tutumlarının biçimlendirilmesinden, sosyal ilişkilerine varıncaya kadar birçok konuda etkisini gösteren bir olgudur. Bireylerin talep ve beklentileri ön plandadır (Karakoç ve Toydaş, 2013).Serbest

zaman kavramı “zaman, aktivite, deneyim” olarak üç başlık adı altında ele alınmaktadır. Zaman şekli, çalışma ve zaruri ihtiyaçları içerisine almayan kısmını, aktivite şekli bireyin özgürce hareket edebildiği kısmını, deneyim ise bireylerin hür iradesi ile aktivitelere katıldığı zaman dilimini kapsamaktadır (Gökçe, 2008). Serbest zamanı kullanımı noktasında bireysel tercihler önemli olmaktadır. Doğru bir şekilde kullanıldığında bireylere fayda sağlamaktadır. Serbest zamanda gerçekleştirilen etkinlikler ile bireyler hayata karşı farkındalık kazanmakta, sosyalleşmesine ve yeni deneyimler elde etme imkânı sağlamaktadır (Arslan, 2011). Bu zaman dilimi bireyleri hayatın vermiş olduğu sorumluluklardan, çalışma hayatının monotonluğundan sıyırma ayrıca zihni ve bedeni bir boşalma sağlama konusunda yardımcı olacaktır (Taşçı ve Ekiz, 2018). Serbest zaman olarak belirlenen zaman aralığı bireyleri işlerine yeniden başlamak, onlara iş ortamında verimli olmaları için gereken enerjiyi sağlamaları noktasında katkıda bulunmaktadır (Çaycı, Çaycı, Eken, 2017).

Endüstriyelleşme ile birlikte hayat standartlarının yükselmesi, çalışma süresinde meydana gelen azalma ile birlikte serbest zaman olgusu daha da önemli hale gelmiştir. Bireyler hayatın hızına yetişirken diledikleri gibi hareket edebilecekleri bir zaman aralığına gereksinim duymuşlardır (Gökçe, 2008).

Modern çağda insanlar kapitalizmin etkisi ile daha çok para elde etme gayesi içerisine girmektedir. Bu gayelerinden dolayı da insanlar akıp giden zamanlarını doğru bir şekilde değerlendirmeyi ihmal etmektedir. İnsanlar ister küçük ister büyük yaşta olsun hayatlarının her döneminde boş zamanlarını değerlendirme ihtiyacı duymaktadır.

Bireyler gerek iç gerekse dış çevrenin yaratmış olduğu monotonluktan uzaklaşmak, üzerindeki buhrandan kurtulmak, kendilerini daha dinç hissetmek adına birtakım etkinliklere yönelmişlerdir (Sabbağ ve Aksoy, 2011). İnsanların serbest zamanlarında yerine getirdikleri faaliyetler “rekreasyon” adı altında açıklanmaktadır. Rekreasyon kavramı çalışma hayatının vermiş olduğu tükenmişlikten kurtulma, zihinsel ve fiziksel rahatlama sağlama, bireyi hayata yeniden hazırlama şeklinde tanımlanmaktadır (Karaküçük ve Akgül, 2016). Bir diğer tanıma göre rekreasyon insanların keyif alacağı, hayatın rutinliğinden uzaklaşacağı, insanlarla sosyalleşme imkânı bulacağı bir ortamı kapsamaktadır (Gül, 2014). Kılbaş’a göre rekreasyon ise bireylere toplumsal değerleri öğreten, hayatı tekdüzelikten kurtaran, başka insanlarla etkileşim kurmayı sağlayan, toplum için yararlı olan bir etkinlik olarak tanımlanmaktadır (Kılbaş, 2004). Rekreasyon kavramı bireylerin serbest zamanlarında kendi seçimleri ile özgürce katılabilecekleri, ticari amaç gütmeyen, odak noktası keyif alma ve eğlence olan etkinlikler olarak ifade edilmektedir (Argan, 2017). TDK (2012) ‘na göre rekreasyon “insanların boş zamanlarında, eğlence ve spor amacı ile gönüllü olarak katıldıkları etkinlikleri kapsamaktadır” (Akyüz ve Türkmen, 2016).

Rekreasyon kavramının genel özellikleri şu şekilde açıklanmaktadır (Paktaş,2001):

- ✓ Bireyin özgür iradesi esastır
- ✓ Etkinliklerin yapılma amacında ticari kaygı yoktur
- ✓ Bireysel ve toplumsal yarar sağlamaktadır
- ✓ Odak noktası gönüllülüktür
- ✓ Devam zorunluluğu bulunmamaktadır
- ✓ Cinsiyet ve yaş ayrımı yoktur.

Sanayileşme sürecinin gelişimi ile birlikte insanlarda yerleşik hayattan, kent yaşamına doğru bir akım başlamıştır. Bunun sonucu olarak kent yaşamı bireyler için cazibe merkezi haline gelmiş ve kırsal nüfusun çoğunluğu bu alanlara yönelmeyi tercih etmişlerdir (Turgut, 2012). Bireylerin kentlere yığılması ile birlikte fiziksel çevrede birtakım değişimler olmuştur. Bununla birlikte bireylerin özgürce zaman geçirebilecekleri alanlar günden güne azalma göstermiş, kentlere kolojik güzelliklerini yitirmeye başlamıştır (Yılmaz ve Özkan, 1994).

Kentlerde görülen hızlı nüfus artışı ile birlikte kirlilik, gürültü vb. gibi olumsuzluklar görülmeye başlamış, bununla birlikte bu alanlar bireylerin zorunlu yaşam alanları haline gelmiştir (Turgut, 2012). Kentlerde görülen çarpık kentleşme, iş tanımlarındaki değişim ve yaşanan ortamda birey yoğunluğunun artması, bu alanlarda meydana gelen olumsuzluk ve sınırlılıklar bireylerde strese neden olmuştur (Sağlık ve Kelkik, 2014). Bireyler üzerindeki bu stresi ve olumsuzlukları atmak, ortamın sıkıcılığından, yoruculuğundan arınmak, kendilerini zinde hissetmek adına rekreatif faaliyetlere yönelmişlerdir. Rekreasyonun bireylere bilişsel ve fiziksel yönden katkıları bulunmaktadır. Daha sağlıklı bir neslin yetişmesi açısından rekreatif etkinlikler üzerinde durulması gereken bir konu haline gelmiştir.

Rekreasyon kavramı yetişkinlerin, gençlerin kişisel gelişimine ve okul çağındaki çocukların okul dışındaki ortamlarda sosyalleşmelerine zemin hazırlamaktadır (Turgut, 2012).

Bireyler katıldıkları rekreatif faaliyetler sayesinde gizlenmiş duygularını ortaya çıkarma, keşfedilmemiş yeteneklerinin farkına varma, fiziksel ve ruhsal iyilik hali elde etme gibi imkânlara sahip olacaktırlar (Köylüoğlu, 2012).

Tablo 1. Rekreasyon ve Boş Zaman Deneyimlerinin Bireysel Ve Toplumsal Faydaları (Özgürel ve Eröz, 2017).

Bireysel Yararlar	<ul style="list-style-type: none">✓ Psikolojik✓ Zihinsel Sağlık (sağlıklı yaşam, stress yönetimi, arınma, depresyon, endişe ve kızgınlığın azalması vb.)✓ Kişisel Gelişim (kendine güven, bilişsel ve akademik performansın gelişimi, duyguların kontrolü, özerklik ve bağımsızlık, liderlik vb.)✓ Kişisel Değer Kazanma ve Tatmin (özgürlük hissi, kendini gerçekleştirme, yaratıcı davranış, maneviyat)✓ Psiko-fizyolojik✓ Kardiyovasküler yararlar✓ Hipertansiyonun azaltılması✓ Şişmanlık ve obezitenin azaltılması✓ Kas gücünün artırılması✓ Alkol ve sigara tüketiminin azaltılması✓ Kolesterol ve trigliseridinin azaltılması✓ Kemik gücünün artırılması✓ Bağışıklık sisteminin güçlendirilmesi✓ Solunum yollarının iyileşmesi✓ Yaşamadair beklentilerin artırılması
Sosyal ve Kültürel	<ul style="list-style-type: none">✓ Topluluk tatmini✓ Kültürel tarihi farkındalık✓ Etnik kimlik✓ Aile bağlarını güçlendirme✓ Sosyal yabancılaşmayı azaltma✓ Diğer bireyler toleransı artırma✓ Toplumda gurur duyma hissi✓ Sosyal destek✓ Genişlemiş dünya görüşü✓ Sosyal sorunların önlenmesi
Ekonomik	<ul style="list-style-type: none">✓ Sağlıkta deva maliyetlerinin azaltılması✓ İş verimliliğinin artırılması✓ İş kazalarının azaltılması✓ İş gören devir hızının azaltılması✓ Yerel ve bölgesel ekonomik büyüme✓ Ulusal ekonomik gelişime katkı
Çevresel	<ul style="list-style-type: none">✓ Fiziksel tesislerin bakımı✓ Seçeneklerin korunması ve yönetimi✓ Çevre sel koruma✓ Doğal dünyaya insanın bağımlılığının tanımlanması✓ Çevre etliğinin gelişimi✓ Biyoçeşitlilik ve ekosistem koruma

Rekreatif aktivitelere katılma bireylerin yaşam kalitesini artırma noktasında etkili olmaktadır. Ruhsal olarak iyilik hali elde edilmesini ve buna bağlı olarak toplum içerisinde şüpheye meyil etme oranlarının azalmasını sağlamaktadır (Çetinkaya, Yıldız, Özçelik, 2016). Bireyler katıldıkları aktiviteler ile fiziksel ve bilişsel becerilerini geliştirmektedir. Okul çağına gelmiş çocuklar rekreatif aktiviteler ile iletişim becerilerini geliştirmekte, başarı düzeylerini artırmakta ve sosyalleşme imkânı sağlamaktadır (Tütüncü, 2012). Bireyler yaşamın farkına varmak, gizli kalmışları araştırmak, bilinmeyenleri öğrenmek amacı ile de rekreatif faaliyetlere katılmaktadır (Mansuroğlu, 2002). Rekreasyon aktivitelerine katılım bireylerin psikolojik olarak stres ile mücadele etme, sağlıklı düşünme, depresyondan uzaklaşma, güven duygusu kazanma, kendini kanıtlama ve özgür hissetmelerini sağlamaktadır (Durhan ve Karaküçük, 2017). Bunlara ek olarak rekreatif faaliyetlere düzenli katılım obezite, kalp hastalıkları, kolesterol gibi sağlık sorunlarının minimum seviyeye düşmesini ve alkol, sigara gibi zararlı alışkanlıkların bırakılması konusunda önemli derecede fayda sağlamaktadır (Kaya, 2013).

Rekreatif etkinliklere katılım ile bireyler kendilerine yatırım yapmakta hem fiziki hem de sosyolojik yönden sağlıklarını artırmakta, ayrıca bireyler etkinliklerle yetenek ve davranışları üzerinde de gelişim sağlamaktadır (Mansuroğlu, 2002).

Aktiviteler çocukların ve yetişkinlerin özgüvenini artırmakta, içe kapanık olmalarını engellemekte, duygularını yönetebilmelerine yardımcı olmakta ve hayata karşı bakış açılarını değiştirmelerine katkı sağlamaktadır (Kaya, 2013).

2.2. Aile, Anaokulu Kavramları

Aile, içerisinde yaşanılan en içten, doğal, sıkı bağların olduğu ve sosyal olarak kendi kültürünün temel taşlarının aktarıldığı ilk etkileşimin sağlandığı en küçük birimdir. Bu birim içerisinde kendi işlevi olan temel dinamik bir yapıya sahiptir. Ailenin işlevleri; toplumsallaşma, koruyucu, sevgi, biyolojik, eğitim, ekonomik ve boş zamanını değerlendirmesini sağlayan bir yapıya sahip olduğu görülmektedir (Tezcan, 1985). Bu yönüyle aile bireylerin çocukluktan yetişkinliğe kadar hemen hemen bütün gereksinimlerini karşılayan aktif bir yapıya sahiptir. Küçük bir birim olan aile, içinde yaşanılan kültürün etkisi ile oluşan değerler, yargılar ve inançlardan oluşan bir bütün dinamiklerdir. Bu üç temelden oluşur: 1- Resmi bir birliktelik; Fiziksel ve duygusal ilişki. 2- Ortak bir amaç için oluşan birliktelik. 3- Aile içerisinde oluşan birliktelikten meydana gelen çocuğun geliştirilerek, beslenip büyütülmesidir (Yörükoğlu, 2003).

Ebeveynin oluşmasını sağlayan temel değer aileyi kucaklayan biz değerinin oluşmasıdır. Bu değerinin oluşmasının belli bir aşamalardan geçmektedir: Evliliğin oluşmadığı, çocuğun olmadığı, çocuğun olduğu ve çocuktan sonraki evrelerdir. Buradaki ilişki süreci aileyi bütün bir şekilde etkilemektedir. Aile içerisindeki paylaşımlar, yapılan etkinlikler ve birlikteliğin uyuşması ilişki içerisindeki gereksinimlerin karşılanmasındaki temel etkenlerdir (Cüceloğlu, 2002).

Çocuğun temel becerilerinin gelişmesini sağlayan onun yaşamındaki en temel zevklerin fark etmesi anaokulunda almış olduğu eğitim sayesinde gerçekleşmektedir. Çocukların öğrenme yöntemleri genellikle yaparak, yaşayarak, deneyip yanlışların fark etmesini sağlar. Ebeveynler ve öğretmenler onları dikkatle takip etmeli çünkü onların davranışlarını rol model alır. Sosyal aktivitelere katılırken onların etkisi ön plandadır (Einion, 2000). Anaokulu çocuğun ailesinden ayrıldığı yeni bir ortam, yeni bir ilişki içerisine girerek sosyalleştiği toplumun temel prensiplerini kavradığı ilk öğrenme ortamlarıdır. Bu ilk öğrenme ortamında onun her gelişim döneminin önemini bilerek ve onu her aktif faaliyetlere katılımlarını sevgi ve şefkatle destekleyerek onun hayal dünyasını zenginleştiren kişiler, ebeveynler ve öğretmenlerdir (Çetinkaya, 2004).

Anaokulu döneminde Çocuk, fiziksel ihtiyaçlarını kısmi olarak ailesinden bağımsız karşılamaya başladığı dönemdir. Bu dönem bilişsel olarak okulöncesi döneminde yapmış olduğu aktiviteler, rekreatif faaliyetler boş zamanlarında yaptığı etkinlikler zihinsel ve sosyal süreçler ebeveynlerin komutları dışına çıkmadan yaptığı rekreatif aktivitelerdir (Gül, 2014).

Çocuğun doğumundan sonra beslenmesi ve sıhhati kadar daha sonraki gelişmesini etkileyen birçok faktör vardır. Bunların en başında eğitim gelmektedir. Bu da onun içinde bulunduğu ortam ve aktiviteler gelmektedir. Çocuğun hayata hazırlanması, gelişimi bir bütün içerisinde bakılması gerekir. Bunlar; Bilişsel, fiziksel duyuşsal ve sosyal çevresidir. Anaokulu döneminde gelişimin hemen hemen tüm yönleri birbiriyle ilişki ve etkileşim içerindedir. Ebeveynleriyle birlikte geçirmiş olduğu vakitler çocuğun gereksinimlerine karşılaması hem bedensel gelişimi olduğu kadar, zihinsel, sosyal, duyuşsal gelişimini sağlar (Oktay, 1999).

Anaokulu dönemi gelecekteki yaşamların temellerin atıldığı dönemleri kapsar. Çocukluğu sadece yetişecek bir birey değil, çocukluğun kendi dönemi içerisinde değerlendirmek gerekir yani yaşadığı içerisinde bulunduğu hazırlık evresi olarak değerlendirmek gerekir. Her dönemin kendine ait yaşanmışlıkları, kritik evresi vardır. Bu dönemin içerisinde çıkan problemin çözülmesi ya da bir sorun olarak kalması ilerleyen yıllarda karşısına büyük bir sorun yumağı olarak çıkar. İçerisinde bulunduğu sıkıntılar, gerginlikler ilerde büyük bir şiddet olarak yansıtacaktır. Bu dönemde yetişkinlerle birlikte geçirilen kaliteli bir yaşantı, aktiviteler ebeveynlerin onlara vermiş olduğu fırsatlar ilerleyen dönemlerin de yetişkinliğe geçişte sosyal ve psikolojik olarak uyumlu, sağlıklı bir birey olmasını sağlayacaktır (Oktay, 1999).

Çocuk, zamanımızda büyük bir birey olarak algılanan yanılğlarımız vardır. Hâlbuki kendine ait bir olgunlaşma dönemi olan bu süreç içerisinde bağımsız bir kişilik olarak gelişir. Rekreatif yoluyla çocukların ilerleyen süreçlerde birçok sorunla baş başa kalması ve sosyal ortamlarda bu problemlerin üstesinden gelmesini sağlayacaktır (Kılbaş, 2004).

Anaokulu veya okulöncesi eğitimi, çocuğun dünyaya geldiği ve bu süreçler içerisinde geçirmiş olduğu gelişim evreleri olarak; psiko-motor, sosyal ve bilişsel- dil olarak çevreyle yapmış olduğu etkileşimle onu bir üst öğrenime hazırlayan planlı, programlı süreci kapsar (Biber, 2014). Okulöncesi dönemlerinde çocukların gelişimi birbiriyle bağlantılı olarak gerçekleşir. Çocukların erken gelişim dönemi gelecekteki kariyerlerini etkiler. Ebeveynlerle birlikte yapmış olduğu aktiviteler, deneyimler ve yaşantıları; sosyal gelişimini, becerilerini, zihinsel süreçlerini geliştirir ve duygusal olarak dengeli bireyler olmasını sağlar (Fan ve Chen, 2001). Bu dönemde çocuklar çeşitli yollarla öğrenerek kendilerini hayata hazırlarlar içerisinde bulunduğu çevreyle etkileşime geçerek sosyalleşirler bu etkileşim de oluşacak herhangi bir sorun ilerleyen dönemlerde psiko-sosyal sorunların doğmasına neden olur.

Çocuğunuzla birlikte hareket ederek onun hayatına katılmak önemlidir. Onun yalnızca dersleri ile ilgilenmek çocuğunuza zaman ayırmak değildir. Çocuğun eğitim ve öğretim içerisinde bulunduğu okul; öğretmeni, arkadaşları, oyunları, dersleri ve okul yolculuğunu içerisine alır. Çocuğumuzun sadece dersleri ile ilgilenmek çocuğumuz üzerine gereken sorumluluğumuzu yerine getirdiğimiz sonucuna varmaz. Çocuklarla geçirdiğimiz zaman ve onlara kendi deneyimlerimizi, yapmış olduğumuz aktivitelerimiz bizleri birbirimize daha fazla yakınlaştırır bunun sonucu olarak çocukların okuluna karşı daha fazla ilgisi ve sevgisi artar (Tuğrul, 2001).

Ebeveynler olarak normalin dışındaki çocuklarda görev ve sorumluluk verilirken onları aşırı derecede sıkacak faaliyetlerden kaçınılmalı çünkü kendi potansiyelini fark ettirecek çalışmalar, kendisinin ve çevresiyle olan sorunlarıyla baş ederek aktif bir kişilik geliştirmesine yardımcı olur (Adler, 2000).

Çocuğunuzda problemler varsa onlarla geçirmiş olduğunuz sağlıklı ilişkiler, çocuğun duygularında olumlu izlenimler bırakacaktır. Böylelikle çocukta sıkıntıya neden olan problemlere karşı ebeveynler daha mantıklı davranışlarda bulunacak yapılan etkinliklerle de çocuklarımızı daha yakından tanıyarak daha önceki ön yargılarımızı kırmış ve sonraki zamanlarda karşılıklı sorunlara cevap bulmuş olacağız (Selçuk, 2001). Çocuğunuzla birlikte ne kadar fazla hareket ederseniz onunla ilgili iletişiminiz oldukça fazla gelişir ve onun ne kadar zor bir çocuk olmadığını fark etmesini sağlayarak birlikte olumlu bir frekans yakalamış olursunuz. Çocuğun potansiyelinin farkına varmasını sağlayarak ebeveyn olarak birlikteliğinizi sağlamlaştıracaksınız (Turecki vd., 2010).

Çocuklarımızın kafasındaki dünyaları yetişkinlerden farklıdır. Hayalleriyle olaylara farklı bir bakış açısı getirirler bu farklılıklar onları keşif yapmaya iter. Aileyle yapılan aktiviteler onların yaratıcılığını ortaya çıkararak çocukta mutluluğu, sevmeyi, huzuru getirecektir (Wagele, E. 2001).

3. BULGU VE TARTIŞMALAR

3.1. Materyal yöntem

Araştırmanın evrenini Kırşehir’de 3-5 yaşlarında anaokuluna devam eden öğrenci velileri oluşturmaktadır. Bu araştırmanın çalışma grubunu ise gönüllü olarak katılan 489 öğrenci velisi oluşturmaktadır. Araştırmada betimsel tarama yöntemi kullanılmıştır. Araştırılacak grubun tutumlarını, görüşlerini, inançlarını tespit edebilmek için betimsel tarama yöntemi kullanılır (McMillan ve Schumacher, 2006).

Doğan ve Çötök (2011) tarafından geliştirilen ölçek 24 maddeden ve 3 alt boyuttan meydana gelmektedir. Araştırma Kırşehir merkezdeki 7 bağımsız anaokulunda bulunan 489 öğrenci velilerine uygulanmıştır. Ölçekten alınan puanlar; frekans, yüzde, aritmetik ortalama, standart sapma, ikili değişkenlerde bağımsız örneklem T testi, çoklu değişkenlerde tek yönlü varyans analizi, farkın hangi değişkenin lehine olduğunu belirlemek için Tukey testi uygulanmıştır. Araştırmanın amacı, anaokullarında ebeveynlerin çocuklarıyla serbest zaman aktivitelerine katılımları yoluyla rekreasyon fayda düzeyleri ile ilgili görüş ve beklentilerinin belirlenmesidir.

Tablo 2. Normallik Varsayımı

Faktör	SKEWNESS	KURTOSİS	KOLMOGOROV-SMİRNOW
Fiziksel	-1,308	1,923	2,987
Zihinsel	-1,588	1,023	3,559
Sosyal	-1,525	1,918	3,727
Ölçek Geneli	-1,659	1,669	3,269

Verilerin normal dağılımı için bakılan çarpıklık basıklık değerleri ölçek boyutları için $-2 < X < +2$ (Şencan, 2002) aralığında olduğu belirlenmiştir. Bu sonuca göre tablo 1’de de görüldüğü gibi sonucun normal dağılım gösterdiğini söyleyebiliriz. Kolmogorov-Smirnov Z testi sonucuna göre p anlamlılık değeri, $p > 0.05$ olduğundan parametrik testin yapılmasına karar verilmiştir.

Tablo 3. Güvenirlik Katsayıları

Faktör	Güvenirlik katsayısı (Cronbach Alpha)
Fiziksel	,898
Zihinsel	,931
Sosyal	,869
Ölçek Geneli	,852

Tablo 4. Ebeveynleri Demografik Özellikleri

Değişkenler	N	%	
Ebeveynlerin Yakınlık Derecesi	Anne	357	73,0
	Baba	132	27,0
Çocuğun Yaşı	3 Yaş	6	1,2
	4 Yaş	95	19,4
	5 Yaş	388	79,4
Çocuğun Cinsiyeti	Kız	225	46,3
	Erkek	264	53,7
Ebeveynlerin Yaşı	18- 25 Yaş	28	5,7
	26-33 Yaş	232	47,4
	34-41 Yaş	198	40,5
	42 + Yaş	31	6,4
Ebeveynlerin Eğitim Durum	İlkokul	35	7,2
	Ortaokul	73	14,9
	Lise	183	37,4
Ebeveynlerin Medeni Durumu	Üniversite ve Üzeri	198	40,5
	Evli	455	93,0
Ebeveynlerin Algıladıkları Gelir Durumu	Bekar	34	7,0
	Düşük	36	7,4
Ebeveynlerin Algıladıkları Gelir Durumu	Orta	427	87,1
	Yüksek	26	5,5

Tablo 4'e göre çalışmaya en fazla katılan ebeveynler annelerdir. (%73,0) Yaş değişkenlerine göre 5 yaş (%79,4) grubu çalışmaya katılmıştır. Çalışmaya katılan velilerin büyük bir kısmı (87,1) orta gelirlidir.

Tablo 5. Ebeveyn Yakınlık Derecesine Göre Öğrenci-Veli Boş Zaman Etkinliğine Katılan Velilerin Mutluluk Düzeyleri

	Ebeveyn Yakınlık Derecesi	N	Ortalama	SD	T	P
Fiziksel	Anne	357	4,0508	,70173	-,234	,815
	Baba	132	4,0676	,70060		
Zihinsel	Anne	357	4,0907	,72839	-,232	,740
	Baba	132	4,1210	,70288		
Sosyal	Anne	357	4,0523	,71010	-,723	,468
	Baba	132	4,1052	,71841		
Ölçek Geneli	Anne	357	4,0668	,66768	-,477	,632
	Baba	132	4,0995	,67227		

Tablo 5'e göre öğrenci-veli boş zaman etkinliğine katılan öğrenci velilerinin mutluluk düzeyleri Ebeveyn Yakınlık Derecesi değişkenine göre ölçek genelinde ve fiziksel, zihinsel ve sosyal alt boyutlarında anlamlı bir fark olmamasına rağmen serbest aktivite sırasında babalar annelere göre daha mutlular.

Tablo 6. Yaş Grubuna Göre Öğrenci-Veli Boş Zaman Etkinliğine Katılanların Mutluluk Düzeyleri

	Çocuk Yaş	N	Ortalama	SD	F	P
Fiziksel	3 yaş	6	4,0000	,72843	,184	,832
	4 Yaş	95	4,0928	,57884		
	5 Yaş	388	4,0470	,72818		
Zihinsel	3 Yaş	6	4,3542	,74757	1,148	,318
	4 Yaş	95	4,1817	,58908		
	5 Yaş	388	4,0796	,74880		
Sosyal	3 Yaş	6	4,0741	,57378	,039	,962
	4 Yaş	95	4,0481	,60814		
	5 Yaş	388	4,0705	,73858		
Ölçek Geneli	3 Yaş	6	4,1458	,62458	,165	,848
	4 Yaş	95	4,1057	,52612		
	5 Yaş	388	4,0667	,70045		

Tablo 6'ya göre öğrenci-veli boş zaman etkinliğine katılan öğrenci velilerinin mutluluk düzeyleri, yaş grubu değişkenine göre ölçek genelinde, fiziksel, zihinsel ve sosyal alt boyutlarda anlamlı fark bulunamamıştır.

Tablo 7. Cinsiyete Göre Öğrenci-Veli Boş Zaman Etkinliğine Katılanların Mutluluk Düzeyleri

	Cinsiyet	N	Ortalama	SD	T	P
Fiziksel	Kız	225	4,0176	,77619	-1,322	,179
	Erkek	264	4,1041	,62829		
Zihinsel	Kız	225	4,0725	,77451	-,986	,320
	Erkek	264	4,1390	,68360		
Sosyal	Kız	225	4,0533	,78324	-,604	,540
	Erkek	264	4,0935	,64775		
Ölçek Geneli	Kız	225	4,0493	,73545	-,996	,313
	Erkek	264	4,1117	,61372		

Tablo 7'ye göre öğrenci-veli boş zaman etkinliğine katılan öğrenci velilerinin mutluluk düzeyleri cinsiyet değişkenine göre ölçek genelinde, fiziksel, zihinsel ve sosyal alt boyutlarda anlamlı fark olmasa da erkek öğrenci velilerinin boş zaman etkinliklerinde mutluluk düzeyleri kız öğrenci velilerine göre yüksektir.

Tablo 8. Velilerin Yaşlarına Göre Öğrenci-Veli Boş Zaman Etkinliğine Katılanların Mutluluk Düzeyleri

	Veli Yaş	N	Ortalama	SD	F	P
Fiziksel	18-25 Yaş	28	3,8112	,75598	1,791	,148
	26-33 Yaş	232	4,0283	,65194		
	34-41 Yaş	198	4,1169	,73321		
	42 + Yaş	31	4,0876	,75293		
Zihinsel	18-25 Yaş	28	3,8527	,66497	1,857	,136
	26-33 Yaş	232	4,0841	,70198		
	34-41 Yaş	198	4,1710	,72400		
	44 + Yaş	31	4,0403	,84186		
Sosyal	18-25 Yaş	28	3,9405	,71529	,918	,432
	26-33 Yaş	232	4,0316	,67555		
	34-41 Yaş	198	4,1246	,74654		
	44 + Yaş	31	4,0645	,74799		
Ölçek Geneli Ortalama	18-25 yaş	28	3,8735	,63642	1,567	,196
	26-33 yaş	232	4,0481	,63750		
	34-41 Yaş	198	4,1378	,69273		
	42 + Yaş	31	4,0632	,73313		

Tablo 8'e göre öğrenci-veli boş zaman etkinliğine katılan öğrenci velilerinin mutluluk düzeyleri veli yaşı değişkenine göre ölçek genelinde, fiziksel, zihinsel ve sosyal alt boyutlarda anlamlı fark bulunamamış olmasa da erkek öğrenci velilerinin boş zaman etkinliklerinde mutluluk düzeyleri kız öğrenci velilerine göre yüksektir. Ancak 34-41 yaş grubu öğrenci velilerinin boş zaman etkinliklerine katılmalarında daha mutlu olduklarını söyleyebiliriz.

Tablo 9. Velilerin Eğitim Durumlarına Göre Öğrenci-Veli Boş Zaman Etkinliğine Katılanların Mutluluk Düzeyleri

	Eğitim Durumu	N	Ortalama	SD	F	P	Tukey
Fiziksel	İlkokul	35	3,7510	,88426	9,582	,000	İlkokul Ortaokul Lise- Ünvrste Üz.
	Ortaokul	73	3,8571	,71349			
	Lise	183	3,9953	,72301			
	Üniversite ve Üzeri	198	4,2381	,58487			
Zihinsel	İlkokul	35	3,7143	,91584	9,631	,000	İlkokul Ortaokul Lise- Ünvrste Üz.
	Ortaokul	73	3,9298	,77139			
	Lise	183	4,0539	,70536			
	Üniversite ve üzeri	198	4,2816	,62528			
Sosyal	İlkokul	35	3,7238	,92074	5,675	,001	İlkokul Ortaokul Lise- Ünvrste Üz.
	Ortaokul	73	3,9665	,72829			
	Lise	183	4,0310	,72313			
	Üniversite ve Üzeri	198	4,1958	,62373			
Ölçek Geneli	İlkokul	35	3,7286	,88633	9,007	,000	İlkokul Ortaokul Lise- Ünvrste Üz.
	Ortaokul	73	3,9224	,68438			
	Lise	183	4,0282	,68226			
	Üniversite ve Üzeri	198	4,2367	,55615			

Tablo 9'a göre öğrenci-veli boş zaman etkinliğine katılan öğrenci velilerinin mutluluk düzeyleri Eğitim Durumu değişkenine göre ölçek genelinde ve fiziksel, zihinsel ve sosyal alt boyutlarında anlamlı bir fark bulunmuştur.

Tablo 10. Medeni Duruma Göre Öğrenci-Veli Boş Zaman Etkinliğine Katılanların Mutluluk Düzeyleri

	Medeni Durum	N	Ortalama	SD	T	P
Fiziksel	Evli	455	4,0514	,70954	-,531	,596
	Bekar	34	4,1176	,58583		
Zihinsel	Evli	455	4,0996	,73533	-,427	,564
	Bekar	34	4,1544	,51222		
Sosyal	Evli	455	4,0738	,72048	,865	,322
	Bekar	34	3,9641	,60656		
Ölçek Geneli Ortalama	Evli	455	4,0759	,68054	,030	,969
	Bekar	34	4,0723	,49908		

Tablo 10'a göre öğrenci-veli boş zaman etkinliğine katılan öğrenci velilerinin mutluluk düzeyleri medeni durum değişkenine göre ölçek genelinde, fiziksel, zihinsel ve sosyal alt boyutlarda anlamlı fark bulunamamıştır.

Tablo 11 Gelir Durumuna Göre Öğrenci-Veli Boş Zaman Etkinliğine Katılanların Mutluluk Düzeyleri

	Gelir Durumu	N	Ortalama	SD		Tukey	
Fiziksel	Düşük	36	3,8254	,85313	3,039	,049	Düşük
	Orta	427	4,0647	,68163			Yüksek
	Yüksek	26	4,2527	,71178			Düşük
Zihinsel	Düşük	36	3,8958	,86886	1,678	,050	Düşük
	Orta	427	4,1170	,71022			Yüksek
	Yüksek	26	4,1683	,65186			Düşük
Sosyal	Düşük	36	3,8580	,84,353	1,675	,050	Düşük
	Orta	427	4,0816	,70320			Yüksek
	Yüksek	26	4,1026	,64630			Düşük
Ölçek Geneli	Düşük	36	3,8611	,83476	2,194	,013	Düşük
	Orta	427	4,0885	,65365			Yüksek
	Yüksek	26	4,1683	,61841			Düşük

Tablo 11'e göre öğrenci-veli boş zaman etkinliğine katılan öğrenci velilerinin mutluluk düzeyleri Gelir Durumu değişkenine göre ölçek genelinde, fiziksel, zihinsel ve sosyal alt boyutlarında anlamlı fark bulunmuştur. Gelir seviyesi yüksek olan veliler boş zaman etkinliklerinde daha mutlu olduklarını söyleyebiliriz.

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Öğrenci-veli boş zaman etkinliğine katılan öğrenci velilerinin mutluluk düzeyleri Ebeveyn Yakınlık Derecesi değişkenine göre ölçek genelinde ve fiziksel, zihinsel ve sosyal alt boyutlarında anlamlı bir fark yoktur. Literatürlere baktığımızda Ayyıldız Durkan ve Karaküçük (2017) cinsiyet ile ebeveynlerin rekreasyon fayda düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki bulamamış olmalar çalışmayla örtüşse de, Chao ve ark., (2013)'nin araştırmalarında erkek öğretmenlerin kadın öğretmenlere göre rekreasyon fayda düzeylerinin yüksek olduğunu belirtmeleri, Philipp (1997) rekreasyon fayda düzeyini araştırdığı çalışmasında erkeklerin lehine bir farkı bulmalar bu çalışmayla örtüşmemektedir. Güven (2018) cinsiyet ile rekreasyonel faaliyetlere katılım arasında anlamlı fark bulmuştur. Bu araştırmada çok anlamlı olmasa da serbest aktivite sırasında babalar annelere göre daha mutlu olduklarını söyleyebiliriz.

Öğrenci-veli boş zaman etkinliğine katılan öğrenci velilerinin mutluluk düzeyleri öğrenci yaş grubu değişkenine göre ölçek genelinde, fiziksel, zihinsel ve sosyal alt boyutlarda anlamlı fark bulunamamıştır. Boş zaman etkinliklerine katılan velilerin mutluluk düzeyleri ile öğrencilerin yaş seviyeleri arasında anlamlı bir ilişki yoktur. Katılımcıların yaş değişkenine göre mutluluk düzeyleri ölçek genelinde ve tüm alt boyutlarda anlamlı olmasa da erkeklerin lehine mutluluk düzeyleri yüksek olduğu görülmektedir. Literatürlere de baktığımızda benzer çalışmalarda Güven (2018) çalışmasında yaş ile rekreasyonel faaliyetleri arasında anlamlı bir fark bulamaması bu çalışma ile örtüşmektedir. Chao ve ark., (2013), Philipp'in (1997) çalışmalarında yaş ile rekreasyonel faaliyetleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmuşlardır.

Öğrenci-veli boş zaman etkinliğine katılan öğrenci velilerinin mutluluk düzeyleri cinsiyet değişkenine göre ölçek genelinde, fiziksel, zihinsel ve sosyal alt boyutlarda anlamlı fark bulunamamıştır. Ancak erkek öğrenci velilerinin boş zaman etkinliklerinde mutluluk düzeyleri kız öğrenci velilerine göre daha yüksektir. Literatürlere baktığımızda Güven (2018) yaptığı çalışmada rekreasyon çalışmaları ile cinsiyet değişkeni

arasında anlamlı ilişki bulmuşlardır. Chao ve ark., (2013), Philipp'in (1997) çalışmalarında rekreasyon fayda düzeyi ile cinsiyet değişkeni arasında erkeklerin lehine anlamlı fark bulunmuştur. Bunlara rağmen; Ayyıldız Durkan ve Karaküçük (2017) yaptıkları çalışmada rekreasyonun fayda düzeyi ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı fark bulunamaması çalışmamızla örtüşmektedir.

Öğrenci-veli boş zaman etkinliğine katılan öğrenci velilerinin mutluluk düzeyleri Eğitim Durumu değişkenine göre ölçek genelinde ve fiziksel, zihinsel ve sosyal alt boyutlarında anlamlı bir fark bulunmuştur. Öğrenci velilerinin eğitim durumu arttıkça boş zaman etkinliklerine katılımlarının daha bilinçli olduğu ve neticesinde de daha çok mutlu oldukları beklenen bir durum olarak görülebilir. Literatürlere baktığımızda; Dergance ve ark., (2003), Ayyıldız Durkan ve Karaküçük (2017) çalışmalarında bireylerin gelir düzeylerinin rekreasyonel faaliyetler kapsamındaki fiziksel aktivitelerin elde ettikleri fayda düzeyine bir etkisinin olmadığını belirtmeleri çalışmamızla örtüşmemektedir.

Öğrenci-veli boş zaman etkinliğine katılan öğrenci velilerinin mutluluk düzeyleri medeni durum değişkenine göre ölçek genelinde, fiziksel, zihinsel ve sosyal alt boyutlarda anlamlı fark bulunamamıştır. Bu sonucun aksine; Kelly (1978), Ortner ve Mancini (1990) ve Ayyıldız Durkan ve Karaküçük (2017) boş zaman etkinliklerinin aile bağlarını daha da güçlendirdiği ve boş zaman etkinliklerinden daha fazla fayda elde ettikleri sonucuna varmışlardır. Bu çalışmada böyle bir sonucun çıkması günümüz şartlarında anne ve babaların her ikisinin de çalışmasından kaynaklanan yoğunluktan olduğu düşünülebilir.

Öğrenci-veli boş zaman etkinliğine katılan öğrenci velilerinin mutluluk düzeyleri Gelir Durumu değişkenine göre ölçek genelinde, fiziksel, zihinsel ve sosyal alt boyutlarında anlamlı fark bulunmuştur. Gelir seviyesi yüksek olan veliler boş zaman etkinliklerinde daha mutlu olduklarını söyleyebiliriz. Bu çalışma ile paralellik gösteren Çakıroğlu (2007)'nin çalışmasında serbest zaman etkinliklerinin fayda düzeyi gelir seviyesine göre arttığı belirtilmiştir. Dergance ve ark., (2003) Ayyıldız Durkan ve Karaküçük (2017) araştırmalarında gelir düzeyinin serbest zaman kapsamında fiziksel aktivite yapan bireylerin fayda düzeyine herhangi bir etkisinin olmadığını belirtmeleri bu çalışma ile örtüşmemektedir.

Sonuç olarak boş zaman etkinliğine katılan anaokulu öğrenci velilerinin eğitim durumu ve gelir seviyesi arttıkça mutluluk düzeylerinin de arttığını yapmış olduğumuz anketlerdeki verilerin sonucuna göre ulaştığımızı söyleyebiliriz.

5. ÖNERİLER

- ✓ Öğrenci velilerinin boş zaman etkinliklerinin çeşitliliği artırılabilir.
- ✓ Velilerin boş zaman etkinliklerine katılımları daha da bilinçlendirilebilir.
- ✓ Araştırma daha üst grup öğrenci velilerine de yapılabilir.

KAYNAKÇA

- Adler, A. (2000). *Eğitimi Zor Çocukların Psikolojisi*, Çev.: Yedigâr Türkeli, Kariyer Yay. İstanbul.
- Akyüz, H. & Türkmen, M. (2016). Üniversite öğrencilerinin Boş Zaman Faaliyetine Yönelik Tutumların İncelenmesi: Bartın Üniversitesi Örneği, *International Journal of Science Culture and Sport*,4(1),340-357.
- Ardahan, F. & Lapa, Y.T. (2010). Üniversite Öğrencilerinin Serbest Zaman Tatmin Düzeylerinin Cinsiyete ve Gelire Göre İncelenmesi, *Spor Bilimleri Dergisi*, 2(4),129-136.
- Argan, M. (2017). *Eğlence Pazarlaması*, Detay Yayıncılık, Ankara.
- Arslan, S. (2011). Serbest Zaman Kullanımı: Sıradan Serbest Zaman Etkinlikleri ve Sistemli Serbest Zaman Etkinlikleri, *Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi*,13(2),2-10.
- Ayyıldız D. & T., Karaküçük, S. (2017). Çocuklarıyla BabyGym Aktivitelerine Katılan Ebeveynlerin Rekreasyon Fayda Düzeylerinin İncelenmesi, *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, Cilt:2,Sayı 4.
- Bahadır, M. (2016). Antikçağdan Günümüze Boş Zaman Üzerine Bir Değerlendirme, *E.T.Ü., S.B.E. Dergisi*,1(2),103-116.
- Biber, K. (2014). *Okul Öncesi Eğitimin Tanımı, Kapsamı, Önemi ve Temel İlkeleri*.,F.Gülaçtı ve S. Tümkaya (Editörler). Erken Çocukluk Eğitimi. Üçüncü Baskı. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Chao, C.C. (2013). Therelationshipamongleisureinvolvement, leisurebenefits, andhappiness of elementaryschoolteachers in Taiwancounty. *International Research in Education*, 1(1): 29-51.

- Cüceloğlu, D. (2002). *İçimizdeki Biz*, Remzi Kitapevi, İstanbul.
- Çaycı, K.A. & Çaycı, B. & Eken, İ. (2017). Gençlerin Serbest Zaman Aktivitelerinin Mobil Teknoloji Merkezli Dönüşümün Yeni "Mtuas" Ölçeğine Göre İncelenmesi, *1.Uluslararası Dönüşüm İletişiminden Yeni Yönetim Konferansı*, 101-115.
- Çakıroğlu, A. (2007). *Relationship Between Quality of Life and Happiness In Turkey*, Yüksek Lisans Tezi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Çetinkaya, B. (2004). *Ruhsal Açından Sağlıklı Aile Sağlıklı Çocuk*. Birinci Baskı. Baskı Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Çetinkaya, G. & Yıldız, M. & Özçelik, M.A. (2016). Açık hava Rekreasyon Kapsamında Milli Park Kullanım Engelleri, *Mediterranean Journal of Humanities*, 4(1), 99-114.
- Demir, C. & Demir, N. (2006). Bireylerin Boş Zaman Faaliyetlerine Katılmalarını Etkileyen Faktörler ile Cinsiyet İlişkisi: Lisans Öğrencilerine Yönelik Bir Uygulama, *Ege Akademik Bakış Dergisi*, 6(1), 36-48.
- Dergance, J.M. & Calmbach, W.L. & Dhanda, R. & Miles, T.P., Hazuda, P.H. & Mouton, C.P. (2003). Barrierstoandbenefits of leisure time physicalactivity in theelderly: differencesacrosscultures. *J AmGeriatrSoc.*, 51: 863–868.
- Durhan, A.T. & Karaküçük, S. (2017). Çocuklarıyla Baby Gym Aktivitelerine Katılan Ebeveynlerin Rekreasyonel Fayda Düzeylerinin İncelenmesi, *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 2(4), 43-53.
- Emon, D. (2000) *Bebeklikten Okula Öğrenmede İlk Adımlar*, İstanbul: Remzi Kitapevi.
- Fan, X., & Chen, M. (2001). Parentalinvolvementandstudents' academicachievement: A meta-analysis. *Educationalpsychologyreview*, 13(1), 4-5.
- Gökçe, H. (2008). Serbest Zaman Doyumunun Yaşam Doyumuna ve Sosyal Demografik Değişkenlerle İlişkisinin İncelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Denizli.
- Gül, T. (2014). *Rekreasyon Olgusuna Genel Yaklaşım*. Yaylı, A. (Editör). *Rekreasyona Giriş*. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Gürel, G. & Süröz, S. (2017). Rekreasyon İşletmecilerinin Yetkinliklerinin ve Sektöre Yönelik Düşüncelerinin Belirlenmesi Üzerine Bir Araştırma, *Route Educational and Social Science Journal*, 4(6), 12-13.
- Güven, Y. (2018). Çalışanların Rekreasyon Etkinliklerine Katılım Sıklıklarının Mutluluk Ve Yaşam Kalitesi Üzerine Olan Etkisi, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Rekreasyon Yönetimi Anabilim Dalı Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi.
- Hacıoğlu, N. & Gökdeniz A. & Dinç, Y. (2017). *Boş Zaman Ve Rekreasyon Yönetimi-Örnek Animasyon Uygulamaları*, Ankara, Detay Yayıncılık.
- Karakoç, E. & Toydaş, O. (2013). Bir Serbest Zaman Etkinliği Olarak Üniversite Öğrencilerinin İnternet Kullanımı ile Yalnızlık Arasındaki İlişki: Cumhuriyet Üniversitesi Örneği, *Selçuk İletişim Dergisi*, 7(4), 33-45.
- Karaküçük, S. (2005). *Rekreasyon: Boş Zamanları Değerlendirme*, Ankara: Gazi Kitabevi.
- Karaküçük, S. (2016). *Rekreasyon Bilimi*, Ankara, Gazi Kitapevi,
- Karaküçük, S. & Akgül, B.M. (2016). *Ekorekreasyon-Rekreasyon ve Çevre*, Gazi Kitapevi, Ankara.
- Kaya, İ. (2013). Çekim Unsurları ile Rekreatif Alışveriş, Tatmin ve Yeniden Satın Alma Niyeti Arasındaki İlişki, Doktora Tezi, Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir.
- Kelly, J. R. (1978). Familyleisure in threecommunities. *Journal of LeisureResearch*. 10: 1-47.
- Kılbaş, Ş. (2004). *Rekreasyon ve Boş Zamanı Değerlendirme*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- McMillan, H. & J. Schumacher, S. (2006). *Research in education evidence-based inquiry*. 6th Edition, Boston: Allyn and Bacon Inc.
- Oktay, A. (1999). *Yaşamın Sihirli Yılları, Okul Öncesi Dönem*, İstanbul, Epsilon Yayınları.
- Ortner, D.K. & Mancini, J.A. (1990). LeisureImpacts on familyinteractionandcohesion. *Journal of LeisureResearch*. 22: 125-137.

- Philipp, S.F. (1997). Race, genderandleisurebenefits. *Leisure sciences*,19: 191- 207.
- Sabbağ, Ç. & Aksoy, E. (2011). Üniversite Öğrencileri ve Çalışanlarının Boş Zaman Etkinlikleri: Adıyaman Örneği, *M.A.E.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*,3(4),10-23.
- Sağlık, A. & Kelkit, A. (2014). Çanakkale Kent Halkının Rekreasyonel Eğilim ve Taleplerinin Belirlenmesi, *Ç.Ö.M.Ü Ziraat Fakültesi Dergisi*,2(1),27-36.
- Selçuk, Z. (2001). Dikkat Eksikliği ve Hiperaktif Çocuklar, Pegem A Yay. Ankara.
- Taşçı, B. & Ekiz, S. (2018). Serbest Zaman Aktivitesi Olarak Sosyal Medya Bağımlılığı,2. *Uluslararası İletişimde Yeni Yönelimler Konferansı: Eğlence ve Ürün Yerleştirme*,225-235.
- Tezcan, M. (1985). *Eğitim Sosyolojisi*, Ankara, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Yayınları.
- Tuğrul, B. (2001). *Çocuk Çocuk, Anne Baba Eğitimci Dergisi Okula Başlarken: Ve Çocuğunuz Okula Başladı*. Kök Yayıncılık, Ankara.
- Turecki, S. & Tonner, L. & Zor Çocuk, Çev.: Banu Büyükkal, (2010).Optimist Yay., İstanbul.
- Yörükoğlu, A. (2003). Çocuk Ruh Sağlığı. 26. Basım. Özgür Yayınları, İstanbul.
- Yılmaz, H. & Özkan, B.M. (1994). Rekreasyonel Turizm Örneğinde Erzurum Palandöken Dağı'nın Önemi, *Atatürk Ü. Ziraat Fakültesi Dergisi*,25(1),110-117.
- Wagele, E. (2001). Enneagram Yöntemiyle Çocuk Yetiştirmek, Çev.: Günseli Aksoy, Rota Yay. İstanbul.